

ÅRSBERETNING
for
2005

ANKENÆVNET FOR INVESTERINGSFORENINGER

ØSTERBROGADE 62, 4., 2100 KØBENHAVN Ø

TLF. 3543 2506 – FAX 3543 7104

ÅRSBERETNING
for
2005

København
marts 2006

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Formandens bemærkninger.....	5
2.	Ankenævnet, medlemmer og medarbejdere	7
3.	Ankenævnets kompetence	9
4.	Statistik	11
5.	Afsagte kendelser.....	13
 <u>Bilag:</u>		
	Ankenævnets vedtægter	17

1. Formandens bemærkninger

Ankenævnet for Investeringsforeninger modtog i 2005 én klage, og denne sag blev også afgjort i 2005. Ankenævnet begyndte sin virksomhed den 1. marts 2002, og indtil udgangen af 2005 er der i alt kun modtaget 8 klager.

Hovedårsagen til det meget beskedne antal klager må som anført i tidligere årsberetninger søges i nævnets ret snævre kompetenceområde. De fleste klager fra private indehavere af investeringsbeviser angår rådgivning i forbindelse med købet, og denne rådgivning ydes i almindelighed af pengeinstitutterne, således at disse klagesager hører under Pengeinstitutankenævnet. En medvirkende årsag kan være de relativt rolige forhold, som har hersket på værdipapirmarkedene.

Ankenævnet for Investeringsforeninger skal alene tage sig af de klager, som angår selv foreningens virksomhed. Vedrørende karakteren af de sager, nævnet har behandlet og kan tænkes at komme til at behandle, kan henvises til bemærkningerne i årsberetningerne for 2002 og 2003. Som nævnt i indledningen i afsnit 5 kan samtlige kendelser i deres helhed ses på InvesteringsforeningsRådets hjemmeside.

Den i 2005 afgjorte sag berørte nogle principielle spørgsmål om bestyrelsens kompetence til at ændre strategi, i det foreliggende tilfælde med hensyn til valutasikring. Der kan henvises til referatet i afsnit 5.

2. Ankenævnet, medlemmer og medarbejdere

Ankenævnet for Investeringsforeninger blev stiftet i 2002 af Investeringsforeningsrådet og Forbrugerrådet. Nævnet begyndte sin virksomhed den 1. marts 2002.

Ankenævnet er oprettet i tilknytning til Pengeinstitutankenævnet, der er etableret af Finansrådet og Forbrugerrådet. Mellem sidstnævnte organisationer og Investeringsforeningsrådet er der indgået aftale om, at Pengeinstitutankenævnets formandskab og sekretariat også fungerer som henholdsvis formandskab og sekretariat for Ankenævnet for Investeringsforeninger.

Ankenævnet er i medfør af § 5 i lov om forbrugerklager godkendt af Ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at behandle klager i overensstemmelse med § 2 i sine vedtægter, jf. nærmere nedenfor. Ankenævnets vedtægter er optrykt som bilag til årsberetningen.

Ankenævnets formand er højesteretsdommer, dr. jur. Peter Blok. Næstformænd er landsdommer John Mosegaard, Østre Landsret, og landsdommer Lars Lindenchrone Petersen, Østre Landsret.

Ankenævnets medlemmer er udpeget af Investeringsforeningsrådet og af Forbrugerrådet. I den enkelte sags behandling deltager foruden formanden eller en næstformand to medlemmer udpeget af Investeringsforeningsrådet og to medlemmer udpeget af Forbrugerrådet.

Ankenævnets medlemmer har i 2005 været følgende:

Udpeget af Investeringsforeningsrådet:

Direktør Peter Hemme, Nordea Invest
Direktør Carsten Koch, Danske Invest
Direktør Hans Jørgen Larsen, Jyske Invest
Direktør Finn Moefelt, BankInvest

Udpeget af Forbrugerrådet:

Rådsmedlem Hans Daugaard
Rådsmedlem, cand.polit. Inge Frölich, FOA
Økonom Lotte Aakjær Jensen, Forbrugerrådet
Forbundsconsulent Jette Kammer Jensen, AOF
Rådsmedlem Rut Jørgensen
Direktør, cand. oecon. Jørn Ravn, Boligselskabet Domea

Rådsmedlem Poul Erik Tobiasen, HK Handel

Ankenævnets sekretariat har i 2005 beskæftiget følgende medarbejdere:

Sekretariatschef, cand. jur. Henrik Davidsen

Fuldmægtig, cand. jur. Heidi Egger

Sekretær Heidi Due

Sekretær Irene Ploug Larsen.

3. Ankenævnets kompetence

Som nævnt ovenfor er Ankenævnet oprettet i medfør af lov om forbrugerklager.

Bestemmelserne om Ankenævnets kompetence findes i vedtægternes §§ 2-5 og 7.

Efter § 2, stk. 1, behandler Ankenævnet klager over investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., som omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Ankenævnet er også kompetent til at behandle klager over investeringsforeninger, der ikke måtte være repræsenteret via Investeringsforeningsrådet.

Ankenævnet behandler klager fra private medlemmer af investeringsforeninger, jf. § 2, stk. 2. Klager fra erhvervsdrivende kan dog behandles, såfremt de ikke adskiller sig væsentligt fra klager vedrørende private medlemsforhold.

Finanstilsynet behandler klager over investeringsforeninger mv. vedrørende overtrædelse af bekendtgørelse nr. 368 af 17. maj 2004 om god skik for investeringsforeninger mv. Herudover behandler tilsynet klager over investeringsforvaltningsselskaber vedrørende overtrædelse af bekendtgørelse nr. 1046 af 27. oktober 2004 om god skik for finansielle virksomheder.

Efter vedtægternes § 5 kan Ankenævnet bl.a. ikke behandle klager vedrørende sager, som er afgjort ved endelig dom.

Med hensyn til klager vedrørende sager, som verserer ved domstolene, gælder efter retsplejelovens § 361, at vedkommende ret på begæring kan træffe bestemmelse om sagens forelæggelse for Ankenævnet. En klage, der er indsendt af en part uden rettens tilladelse, vil blive afvist.

De i §§ 2-5 nævnte forhold påses af Ankenævnets sekretariat, som efter vedtægternes § 6 kan afvise klager, der af en af de nævnte grunde utvivlsomt falder uden for Ankenævnets kompetence.

Efter § 7 kan Ankenævnet - men ikke sekretariatet - afvise sager, der på grund af usikkerhed om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger eller af andre særlige grunde findes uegnede til behandling i Ankenævnet. Såfremt en forsvarlig stillingtagen til sagen ville forudsætte en bevisførelse, som ikke kan ske for Ankenævnet, herunder navnlig parts- og vidneforklaringer, vil sagen blive afvist. Parternes afvigende opfattelse af et hændelsesforløb vil imid-

Iertid ikke i sig selv afskære Ankenævnet fra at realitetsbehandle sagen under anvendelse af sædvanlige bevisbyrderegler, hvis man anser dette for forsvarligt.

4. Statistik

	2002	2003	2004	2005
Overført fra året før	-	3	1	0
Modtagne i året	3	4	0	1
Til behandling	3	7	1	1
Afsluttet ved kendelse:	0	6	1	1
Heraf:				
Klager fuldt medhold	0	0	0	0
Klager delvist medhold	0	0	0	0
Investeringsforeningen medhold	0	5	1	1
Afvist	0	1	0	0
I alt afsluttede	0	6	1	1
Under forberedelse/afventer nævnsbehandling	3	1	0	0

5. Kendelse afsagt i 2005

På følgende side er i forkortet form gengivet kendelse afsagt i 2005.

Samtlige kendelser afsagt af Ankenævnet for Investeringsforeninger kan ses på InvesteringsForeningsRådets hjemmeside, www.ifr.dk/ankenaevn, hvor der også kan søges anden information om Ankenævnet.

Kendelse afsagt den 22. december 2005 i sag nr. 1/2005 (Indsigelse mod ændring af investeringsstrategi, hvorefter investeringer i udenlandske obligationer fremover som hovedregel skulle kurssikres)

Klageren K havde i 2001 erhvervet et antal investeringsbeviser i Investeringsforeningen F's afdeling International. Afdelingen investerede bredt i udenlandske obligationer i navnlig Europa, USA og Japan.

I foråret 2005 besluttede F's bestyrelse med virkning fra 1. maj samme år at ændre strategien i afdelingen, således af mindst 80 % af den samlede portefølje skulle være valutaafdækket over for danske kroner. Beslutningen fremgik af F's hjemmeside den 17. marts 2005, ligesom strategicændringen blev omtalt i F's medlemsblad for 1. kvartal 2005 og på F's generalforsamling den 13. april 2005.

Baggrunden for beslutningen om strategicændringen var ifølge det på F's hjemmeside anførte at give medlemmerne et mere stabilt afkast. Afdelingen havde i de senere år været ramt af dollarens fald, hvilket var af betydning for afdelingens investeringer i det amerikanske obligationsmarked.

Af F's vedtægter fremgik, at bestyrelsen havde den overordnede ledelse af foreningens anliggender herunder investeringerne til enhver tid. Om afdelingen International var det anført, at den omfattede investering i udenlandske obligationer eller lignende. Af et fælles tegningsprospekt for F's obligationsafdelinger var der for afdelingen oplyst forskellige restriktioner i porteføljesammensætningen. Det fremgik bl.a., at den valutariske sammensætning skulle ske under behørig hensyntagen til de enkelte landes økonomiske og politiske situation, at eksponeringen i amerikanske dollar og dollarrelaterede valutaer maksimalt måtte udgøre 50 % samt at investering i ikke-europæiske lande kunne overstige 65 %, når overeksponeringen blev kurssikret over for euro. Endvidere fremgik det, at restriktionerne kunne ændres efter bestyrelsens beslutning.

K indbragte sagen for Ankenævnet med påstand om, at F skulle opretholde K's investering som før den omhandlede ændring eller holde K skadesløs for tab som følge af ændringen. K anførte bl.a., at ændringen ville medføre, at K ikke ville få andel i gevinst ved en positiv udvikling i dollarkursen.

F nedlagde påstand om frifindelse.

Ankenævnet tog F's påstand til følge med disse bemærkninger:

" Beslutningen om, at investeringerne i F's afdeling International fremover som hovedregel skal valutasikres, krævede ikke en ændring af F's vedtægter, idet

spørgsmålet om sådan sikring ikke er omtalt i beskrivelsen af afdeling International i vedtægternes § 4.

Ankencævnet finder, at det i afdelinger, som investerer i udenlandske obligationer, som udgangspunkt hører under bestyrelsens kompetence efter § 19 i F's vedtægter at tage stilling til spørgsmålet om valutasikring, herunder også i tilfælde som det foreliggende, hvor der er tale om en generel strategicændring. Andet kan dog følge af vedtægternes beskrivelse af afdelingen eller af tegningsprospektet for afdelingen. I det foreliggende tilfælde er spørgsmålet som nævnt ikke omtalt i vedtægternes beskrivelse af afdelingen, og det fremgår af prospektet, at spørgsmålet om valutasikring er en "restriktion", som kan ændres efter bestyrelsens beslutning. Ankencævnet finder herefter, at bestyrelsen ikke har overskredet sin kompetence ved at træffe den omtvistede beslutning.

Der er – uanset det af K anførte om tidspunktet for beslutningen set i relation til kursudviklingen på USD – ikke grundlag for at fastslå, at bestyrelsen ved beslutningen har begået en ansvarspådragende fejl.

Ankencævnet finder endvidere, at F på fyldestgørende måde har informeret medlemmerne om strategicændringen."

o – o – o

Vedtægter for Ankenævnet for Investeringsforeninger

§ 1

Ankenævnet for investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. er oprettet af InvesteringsForeningsRådet og Forbrugerrådet.

§ 2

Stk. 1. Ankenævnet behandler klager over investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., som omfattet af Lov om Investeringsforeninger og Specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og herefter kaldet investeringsforeninger.

Stk. 2. Ankenævnet behandler klager vedrørende private medlemsforhold. Klager fra erhvervsdrivende kan behandles, såfremt klagen ikke adskiller sig væsentligt fra en klage vedrørende et privat medlemsforhold.

Stk. 3. Klager fra erhvervsdrivende falder i øvrigt udenfor Ankenævnets kompetence.

§ 3

Stk. 1. En klage kan angå samtlige omstændigheder i retsforholdet mellem parterne, herunder også omstændigheder, der er opstået inden et egentligt medlemskab af foreningen etableres.

Stk. 2. Det er en betingelse for behandling af en klage, at klageren forgæves ved henvendelse har søgt at opnå en tilfredsstillende ordning med investeringsforeningen. Ankenævnet kan indlede behandling af en klagesag, såfremt investeringsforeningen har afvist klagen, eller der ikke forinden 5 uger fra modtagelsen af en klage er opnået forlig med klageren.

§ 4

Stk. 1. Uden for Ankenævnets kompetence falder sager, hvis behandling i henhold til lovgivningen er henlagt til offentlige myndigheder eller andre anke- eller klagenevner.

Stk. 2. Afviser Ankenævnet i medfør af stk. 1 at behandle en klage, skal det oplyse klageren om den relevante myndighed eller det relevante anke- eller klagenevne.

§ 5

Stk. 1. Ankenævnet kan ikke behandle sager, som er afgjort ved endelig dom, gyldig bindende voldgift eller retsforlig eller sager, der kan forventes afgjort i forbindelse med en straffesag. En voldgiftskendelse er kun bindende,

såfremt klageren forinden voldgiftssagen er blevet orienteret om muligheden for ankenævnsbehandling.

Stk. 2. Så længe en sag verserer for Ankenævnet, kan klagesagens parter ikke anlægge sag ved domstolene eller voldgiftsret om de af klagen omfattede spørgsmål.

§ 6

Er det utvivlsomt, at sagen ikke kan behandles af Ankenævnet i henhold til §§ 2-5, giver sekretariatet klageren meddelelse herom og begrundet over for klageren denne afgørelse. Klageren gøres samtidig opmærksom på, at afgørelsen vil kunne indbringes for Ankenævnet, hvilket sker ved sekretariatets foranstaltning, såfremt klageren fremsætter ønske herom.

§ 7

Stk. 1. Ankenævnets formand er bemyndiget til på nævnets vegne at afvise sager, som er åbenbare grundløse eller som ikke skønnes egnede til behandling ved nævnet. Ankenævnet kan afvise sager, som på grund af deres principielle juridiske karakter, usikkerheden om bedømmelsen af de fremkomne faktiske oplysninger eller af andre særlige grunde findes uegnede til behandling i Ankenævnet.

Stk. 2. En afvisning i henhold til stk. 1 skal ledsages af oplysning om muligheden for at indbringe sagen for domstolene, om retshjælp, fri proces eller dækning af sagsomkostninger gennem eventuel retshjælpsforsikring.

§ 8

Stk. 1. Klager indgives skriftligt til Ankenævnets sekretariat. Ankenævnet kan foreskrive, at der benyttes en særlig blanket. Sekretariatet har i øvrigt til opgave at besvare skriftlige, telefoniske eller personlige henvendelser til Ankenævnet samt at forberede klagesagerne til Ankenævnet. Sekretariatet drager omsorg for sagens oplysning. Klageren skal i forbindelse med klagens indgivelse til Ankenævnet give samtykke til, at investeringsforeningen uanset tavshedspligt kan afgive oplysninger til Ankenævnet til brug for sagens behandling.

Stk. 2. Efter modtagelsen af klagen sender sekretariatet med anmodning om en udtalelse den pågældende investeringsforening ved administrationsselskabet en genpart af det modtagne materiale med undtagelse af det, som utvivlsomt er foreningen bekendt. Sekretariatet drager i øvrigt omsorg for, at hver af parterne får kendskab til oplysninger fra modparten, som må anses at have betydning for sagens afgørelse, og til sagkyndige erklæringer eller udtalelser indhentet til brug for ankenævnsbehandlingen.

Stk. 3. Hvis indklagede ikke inden 5 uger efter modtagelsen har fremsendt en udtalelse til Ankenævnet, kan sagen behandles på grundlag af klagerens materiale, medmindre sekretariatet på indklagedes anmodning har forlænget fristen.

Stk. 4. Klageren kan til enhver tid tilbagekalde sin klage. Ankenævnetsbehandling bortfalder ligeledes, hvis indklagede under sagens behandling opfylder klagerens krav, eller der indgås forlig mellem parterne.

§ 9

Stk. 1. Ankenævnet kan i særlige tilfælde efter en parts anmodning eller af egen drift indkalde parterne til mundtlig forhandling. Såfremt klageren uden oplyst lovligt forfald udebliver fra en sådan forhandling eller undlader at fremkomme med de af Ankenævnet ønskede oplysninger, kan Ankenævnet afvise klagen eller behandle den på det foreliggende grundlag. Hvis investeringsforeningen udebliver eller undlader at fremkomme med de af Ankenævnet ønskede oplysninger, kan sagen ligeledes behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Ankenævnet kan på begæring af en part eller af egen drift indhente sagkyndige erklæringer eller udtalelser.

§ 10

Stk. 1. Ankenævnets kendelser skal sendes til sagens parter inden 10 dage efter afsigelsen. Der gives normalt en frist på 4 uger til opfyldelse af kendelsen. Klageren orienteres samtidig om muligheden for at indbringe sagen for domstolene, om retshjælp, fri proces eller dækning af sagsomkostninger gennem eventuel retshjælpsforsikring.

Stk. 2. Ankenævnets kendelser sendes endvidere til Finanstilsynet og i anonymiseret form, jf. stk. 4, til Forbrugerstyrelsen.

Stk. 3. Ankenævnet udarbejder en årsberetning, der tilsendes Finanstilsynet og Forbrugerstyrelsen. Ankenævnets offentliggørelse af kendelser sker uden angivelse af parternes identitet. Såfremt investeringsforeningen har afgivet meddelelse efter § 11, stk. 2 angives dette tillige med investeringsforeningens navn. Ankenævnet kan i øvrigt fastsætte nærmere regler for offentliggørelsen.

Stk. 4. Enhver kan ved henvendelse til Ankenævnets sekretariat forlange at blive gjort bekendt med Ankenævnets kendelser, dog med undtagelse af klagerens og eventuelle tredjemænds identitet. Ankenævnet kan i forbindelse med en sags afgørelse bestemme, at også investeringsforeningens identitet skal tilbageholdes, såfremt særlige forhold taler derfor.

Stk. 5. Ankenævnets medlemmer, Forbrugerstyrelsen og sekretariatets medarbejdere har med undtagelse af oplysninger, der er offentligt tilgængelige, tavshedspligt om, hvad der fremkommer under ankenævnsbehandlingen.

§ 11

Stk. 1. Når Ankenævnet har truffet afgørelse i en klagesag, kan sagen af enhver af parterne - af investeringsforeningen dog med den i stk. 2 angivne begrænsning - indbringes for domstolene.

Stk. 2. Hvis afgørelser eller forlig indgået i forbindelse med klagebehandlingen ikke efterleveres, oversender Ankenævnet på forbrugerens anmodning sagen til Forbrugerstyrelsen, der kan indbringe sagen for domstolene på forbrugers vegne.

Stk. 3. Investeringsforeningerne i Danmark, der er medlemmer af InvesteringsForeningsRådet, er tilsluttet Ankenævnet med den virkning, at de er bundet af Ankenævnets kendelser, medmindre en forening inden 4 uger efter Ankenævnets afsendelse af den enkelte kendelse skriftligt meddeler Ankenævnet, at den ikke ønsker at være bundet af kendelsen.

Stk. 4. En investeringsforening kan ved skriftlig opsigelse til Ankenævnets sekretariat udtræde heraf, jf. stk. 2, med et varsel på 6 måneder til et kalenderårs udløb.

§ 12

Stk. 1. InvesteringsForeningsRådet og Forbrugerrådet udpeger et af organisationerne nærmere fastsat antal ankenævnsmedlemmer. Organisationerne udpeger herudover formanden og op til to næstformænd, der alle skal opfylde betingelserne for udnævnelse til landsdommer. Organisationerne kan indgå aftale med organisationerne bag Pengeinstitutankenævnet, der er godkendt efter lov om forbrugerklager, om, at formandskab og sekretariat herfor tillige fungerer som formandskab for Ankenævnet for Investeringsforeninger.

Stk. 2. Hvad der i disse vedtægter bestemmes om formanden og dennes kompetence finder tilsvarende anvendelse på næstformanden.

Stk. 3. Ankenævnets medlemmer udpeges for en 3-årig periode. Medlemmerne fratræder deres hverv med udgangen af det år, hvori de fylder 70 år.

Stk. 4. Organisationerne fastsætter Ankenævnets forretningsorden. Bestemelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

§ 13

Stk. 1. Ved Ankenævnets behandling af den enkelte klagesag deltager formanden eller en næstformand og fire af de i § 12, stk. 1, nævnte medlemmer, således at forbrugerinteresser og investeringsforeningsinteresser er ligeligt repræsenteret. Ankenævnet er beslutningsdygtigt, når der er mødt mindst én forbrugerrepræsentant og mindst én repræsentant for investeringsforeningerne, uden at der herved ændres på antallet af stemmer, dvs. to forbrugerstemmer og to investeringsforeningsstemmer.

Stk. 2. Ankenævnets kendelser skal være skriftlige. Kendelserne skal være ledsaget af en begrundelse og skal underskrives af formanden. Hvis en afgørelse beror på en flertalsbeslutning, skal dette på mindretallets begæring anføres i afgørelsen, og mindretallet skal i kendelsen begrunde sin stilling.

Stk. 3. En repræsentant fra Forbrugerstyrelsen skal til enhver tid have adgang til uden stemmeret at deltage i møderne.

§ 14

Stk. 1. Ingen må deltage i behandlingen af en sag, når

1. den pågældende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller tidligere i samme sag har været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,
2. den pågældendes ægtefælle, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søskendebørn eller andre nærstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er repræsentant for nogen, der har en sådan interesse, eller
3. der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om den pågældendes fuldstændige upartiskhed.

Stk. 2. Den, for hvis vedkommende noget af de i stk. 1 nævnte forhold foreligger, skal omgående underrette Ankenævnets formand herom.

Stk. 3. Ankenævnets formand træffer beslutning om, hvorvidt en person som følge af bestemmelsen i stk. 1 ikke kan deltage i behandlingen af en sag.

§ 15

Formanden for Ankenævnet kan beslutte, at en sag, hvori Ankenævnet har truffet afgørelse, skal genoptages, hvis særlige grunde taler herfor, herunder navnlig i tilfælde af

1. lovligt forfald hos en part, som ikke har ytret sig i sagen, eller
2. nye oplysninger, som - hvis de havde foreligget under ankenævnsbehandlingen - må antages at ville have medført et andet udfald af sagen.

§ 16

Stk. 1. Ingen af parterne betaler omkostninger i forbindelse med klagesagens behandling til den anden part. Samtlige omkostninger ved ankenævnshandlingen, herunder udgifter til de af Ankenævnet i medfør af § 9, stk. 2, indhentede erklæringer eller udtalelser, afholdes af Ankenævnet. Klageren skal dog altid betale et gebyr på 150 kr., som tilbagebetales, hvis klagen afvises af Ankenævnet, tilbagekaldes eller bortfalder, jf. § 8, stk. 4, eller hvis klageren får medhold.

Stk. 2. Ankenævnet kan ved mundtlig forhandling efter § 9, stk. 1, godtgøre klagerens rejseudgifter m.v., når særlige grunde taler derfor.

§ 17

InvesteringsForeningsRådet fastsætter regler for Ankenævnets finansiering, budget, revision og regnskab m.v.

§ 18

Ændring af vedtægter sker ved aftale mellem InvesteringsForeningsRådet og Forbrugerrådet og skal godkendes af ministeren for familie- og forbrugeranliggender.

§ 19

De bag Ankenævnet stående stiftende organisationer kan med et års varsel udtræde, hvorved Ankenævnet opløses. Der skal fastsættes betryggende vilkår for afvikling af verserende sager m.v.

§ 20

Disse vedtægter, der er godkendt af ministeren for familie- og forbrugeranliggender, træder i kraft den 1. oktober 2004.